

Όλες και όλοι στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων

Τη Δευτέρα 15 Γενάρη ψηφίστηκε στη Βουλή το αντιλαϊκό πολυνομοσχέδιο – προαπαιτούμενο για την τρίτη αξιολόγηση. Η κυβέρνηση πανηγυρίζει. Μας λέει ότι τα δύσκολα είναι πίσω μας και η ανάπτυξη μπροστά μας. Μας δείχνει την «πόρτα εξόδου από τα μνημόνια» για να μας κρύψει τις νέες αλυσίδες, «τα κάγκελα παντού», που θα έλεγε κι ο Τζίμης. **Η χώρα σώθηκε για μια ακόμα φορά, όχι όμως και οι εργαζόμενοί της.** Οι πληγές των αντιλαϊκών μέτρων των προηγούμενων χρόνων δεν επουλώνονται με τις ασπρίνες των «κοινωνικών μερισμάτων». Αντίθετα, θα γίνονται όλο και πιο βαθιές, αφού στις 5500 περίπου σελίδες του νόμου προβλέπονται μέτρα και αναδιαρθρώσεις που κάνουν την πολιτική και οικονομική εξουσία να τρίβει τα χέρια της.

Οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί, η προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων βασικών για το λαό υπηρεσιών, η μείωση των συντάξεων και των οικογενειακών επιδομάτων, η ουσιαστική κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας στα πρωτοβάθμια σωματεία, είναι το δώρο της κυβέρνησης στους «θεσμούς» και σε αυτούς που κατέχουν τον πλούτο. Οι βιομήχανοι μέσω του ΣΕΒ πανηγυρίζουν αφού όπως λένε τα μέτρα αυτά «αποτελούν τη θετική όψη των μνημονίων», ενώ η Λαγκάρντ δηλώνει ότι

μεταρρυθμίσεις αυτές δεν είναι αρκετές και μένουν πολλά να γίνουν ακόμα! Όπως και να ονομάζονται, μνημόνια ή εποπτεία, δημοσιονομικό πλεόνασμα ή επιτήρηση, η ουσία είναι η ίδια: το «έκτακτο καθεστώς» μετατρέπεται σε καθημερινότητα και «κανονικότητα».

Στο νόμο που ψηφίστηκε υπάρχουν και μέτρα που αφορούν την εκπαίδευση. Η κυβέρνηση προσπαθεί να χρυσώσει το χάπι, να μας πει ότι «δεν αλλάζει τίποτε». Τότε ποιος ο λόγος να ψηφίζονται και μάλιστα με την υποστήριξη και της Νέας Δημοκρατίας οι ρυθμίσεις για το 30ωρο και τις συγχωνεύσεις; Η απάντηση είναι απλή: **για να δώσουμε το μήνυμα ότι η συντηρητική αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση θα προχωρήσει και μάλιστα με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συναίνεση.** Το εκπαιδευτικό μνημόνιο που ψηφίστηκε το καλοκαίρι του 2015, οι προτάσεις της Κομισιόν, οι εργαλειοθήκες του ΟΟΣΑ, τα πορίσματα του Εθνικού Διαλόγου αποτελούν το πολιτικό πλαίσιο όλων των μέτρων που ψηφίζονται για την εκπαίδευση. Η εξοικονόμηση πόρων και προσωπικού, η αμφισβήτηση των επαγγελματικών και μορφωτικών δικαιωμάτων, η λειτουργία του σχολείου με όρους αγοράς και η αξιολόγηση είναι οι τέσσερις βασικοί πυλώνες αυτής της πολιτικής. Κάθε μέτρο έρχεται και «κουμπώνει» με αυτά. Δεν είναι αποσπασματικά, ούτε τυχαία.

Τι προβλέπεται για την εκπαίδευση:

- ✓ Το 30ωρο και η αναλυτική απαρίθμηση των καθηκόντων των εκπαιδευτικών χτυπά με ένα σμπάρο πολλά τρυγόνια: την εντατικοποίηση της δουλειάς μας, την προσπάθεια να εμπεδώσουμε ότι ο εκπαιδευτικός είναι για όλες τις δουλειές- τραπεζοκόμος, επιστάτης, υπεύθυνος ποιότητας τροφίμων. Όμως το πιο σημαντικό είναι ότι στις εξωδιδασκτικές μας υποχρεώσεις συμπεριλαμβάνονται και όλες οι διαδικασίες που αφορούν την «αποτίμηση» του εκπαιδευτικού έργου, δηλαδή την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Η κατάργηση της ώρας σίτισης ως διδακτικής και η άμεση αύξηση του διδακτικού μας ωραρίου υπάρχουν ακόμα στο τραπέζι, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ήδη να «τραβάει το αυτί» στην κυβέρνηση γιατί δεν έχει εκδώσει εγκύκλιο που θα ρυθμίζει τον τρόπο με τον οποίο θα μένουμε υποχρεωτικά στο σχολείο και την κατάργηση της ώρας σίτισης. Είναι όμως σημαντικό να κρατήσουμε τούτο: ότι η κυβέρνηση δεν τόλμησε, τουλάχιστον σε αυτή τη φάση, να επιβάλλει μια υποχρεωτική παραμονή 8-2, τελεία. Έχει ακόμα το φόβο της αντιπαράθεσης με το εκπαιδευτικό κίνημα και αυτό δεν πρέπει ποτέ να το ξεχνάμε!
- ✓ Οι συγχωνεύσεις είναι άλλο ένα βήμα για το σχολείο που θα εξοικονομεί πόρους και προσωπικό. Μάλιστα ο τρόπος με τον οποίο επανέρχεται η οργανικότητα με βάση τον 1566/85, την εποχή δηλαδή που ο αριθμός των μαθητών ήταν πολύ μεγαλύτερος στα τμήματα, δίνει μεγάλη δυνατότητα για εκτεταμένο κύμα συγχωνεύσεων και κατάργησης τμημάτων.
- ✓ Η υπουργική απόφαση ότι ούτε το 2018 θα γίνουν μόνιμοι διορισμοί και το Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας που ουσιαστικά κουρελιάζει τα πτυχία και τα επαγγελματικά δικαιώματα που μέχρι τώρα εξασφάλιζαν, είναι δύο ακόμα πλήγματα για τους αδιόριστους και αναπληρωτές συναδέλφους μας. Το λένε εξάλλου σε όλα τα «ευαγγέλια» της ΕΕ και του ΟΟΣΑ : ξεχάστε τη μία και μόνιμη δουλειά εφόρου ζωής.
- ✓ Η εξαγγελία για υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση στα 2/3 των δήμων χωρίς τη δέσμευση ότι θα αφορά αποκλειστικά τη φοίτηση στο νηπιαγωγείο ανοίγει το δρόμο για το παράλληλο δίκτυο, την επιλογή ανάμεσα στο δημόσιο νηπιαγωγείο και τα κουπόνια του ΕΣΠΑ των παιδικών σταθμών. Ο νόμος για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής θολώνει ακόμα περισσότερο τα νερά στο πεδίο των επαγγελματικών δικαιωμάτων των νηπιαγωγών.
- ✓ Στο επόμενο διάστημα θα ψηφιστεί νόμος για τις νέες Δομές στην εκπαίδευση, για την αξιολόγηση των στελεχών και την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Τον Απρίλη θα δημοσιοποιηθεί και η νέα εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση, αυτή που ετοιμάσανε με τα πέρα – δώθε στα υπουργικά γραφεία και στα σχολεία μας.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν θέλει «δρόμους που καίνε»....

Οι ηγεσίες των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους να επικρατήσει «σιγή νεκροταφείου» και να περάσει το νομοσχέδιο «ατσαλάκωτο». Είναι εντυπωσιακό ότι για ένα νομοσχέδιο που προβλέπει ουσιαστικά την κατάργηση του δικαιώματος των πρωτοβάθμιων σωματείων να προκηρύσσουν απεργία, η μεν ΓΣΕΕ απάντησε με το απόλυτο τίποτα, η ΑΔΕΔΥ με μια τρίωρη στάση εργασίας και αυτή με το ζόρι, ενώ στην εκπαίδευση ΔΟΕ και ΟΛΜΕ αρκέστηκαν να προσθέσουν μια στάση εργασίας σε αυτή της ΑΔΕΔΥ στις 15 Γενάρη. Είναι η πρώτη φορά, που σε μια τέτοια συνολική επίθεση στους εργαζόμενους δεν αποφάσισαν έστω μια 24ωρη απεργία την ημέρα της ψήφισης των μέτρων, πόσο μάλλον να προετοιμάσουν αγώνα σύγκρουσης πριν από το τετελεσμένο γεγονός της ψήφισης. Αν αυτό δεν είναι η μεγαλύτερη προσφορά στην κυβέρνηση, τότε ποιο είναι ;

Παρόλα αυτά, πρωτοβάθμια σωματεία και ομοσπονδίες του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα αποφάσισαν ότι δεν μπορούσαν να το αφήσουν να περάσει έτσι.

Στις 12 του Γενάρη έδωσαν κινηματική και απεργιακή απάντηση κόντρα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ένα μικρό ίσως αλλά ουσιαστικό δείγμα ότι μπορούμε να δημιουργούμε αγωνιστικά γεγονότα, να βγάζουμε στην επιφάνεια την οργή και τη δυσαρέσκεια. Το ίδιο και στις 15 Γενάρη, μέρα ψήφισης του πολυνομοσχεδίου, σχολεία έκλεισαν και αρκετοί από μας βρεθήκαμε στα συλλαλητήρια και στις συγκεντρώσεις.

Η λογική «περιμένω πότε θα ψηφιστεί κάτι και τότε διαμαρτύρομαι» δεν μας οδήγησε πουθενά. Ούτε και η αίσθηση της αμηχανίας και της αδυναμίας απέναντι σε μια πολιτική που μας φαίνεται παντοδύναμη. Τα πράγματα δεν μπορούν να μείνουν έτσι. Εξάλλου, αν δεν είχαν το φόβο μας, δεν θα υπήρχε λόγος να παίρνουν αποφάσεις ενάντια στην οργάνωση των απεργιών, ούτε να οργανώνουν την καταστολή και τον αυταρχισμό. Μπορεί να είναι δύσκολο, αλλά ταυτόχρονα είναι και απλό: για ό,τι δεν παλέψουμε, δεν πρόκειται ποτέ να το κατακτήσουμε.

Καμία αναμονή – Καμία εφαρμογή- Οργάνωση του αγώνα!

στις 24 Φλεβάρη για να δούμε τις επόμενες δράσεις μας!

- ✓ Στα σωματεία μας και στους συλλόγους διδασκόντων αποφασίζουμε τώρα ότι δεν θα επιτρέψουμε καμία εφαρμογή της 30ωρης υποχρεωτικής παραμονής! Υπερασπιζόμαστε το ωράριό μας, δεν ανοίγουμε την πόρτα σε επιπλέον καθήκοντα! Ο σύλλογος διδασκόντων αποφασίζει για όλα, όπως κάναμε μέχρι τώρα!
- ✓ Είμαστε σε ετοιμότητα σε περίπτωση προσπάθειας συγχωνεύσεων σχολείων και σύμπτυξης τμημάτων! Διεκδικούμε την πλήρη κάλυψη όλων των αναγκών των σχολείων με όλες τις αναγκαίες δομές!
- ✓ Δεν συμμετέχουμε στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, ό,τι όνομα και να της δώσει το Υπουργείο Παιδείας! Απεργούμε – απέχουμε από κάθε αξιολογική διαδικασία!
- ✓ **Βάζουμε σταθμούς στην πάλη μας**, δεν περιμένουμε τα επόμενα μέτρα απλά για να διαμαρτυρηθούμε!
- ✓ **Στις 21 Φλεβάρη** – μέρα που ξεκινούν οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί – συμμετέχουμε στο πανελλαδικό συλλαλητήριο.
- ✓ **Στις 23 Φλεβάρη**, συμμετέχουμε στη συγκέντρωση στο Υπουργείο Παιδείας με τους αναπληρωτές και αδιόριστους συναδέλφους μας για το δικαίωμα στη μόνιμη δουλειά! Φτιάχνουμε επιτροπή αγώνα αναπληρωτών, καλούμε σε πανελλαδική συνέλευση αγώνα σωματείων, επιτροπών και συλλογικοτήτων

Αποφασίζουμε και προετοιμάζουμε από τώρα πανεκπαιδευτική απεργιακή κινητοποίηση για το τέλος Φλεβάρη, για να προβάλλουμε τα αιτήματά μας για μαζικούς διορισμούς, αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, αύξηση των δαπανών για την Παιδεία!